

N:o 203.

Af Herr S. Fr. Norén: *Om ändring i 27 § af Kongl. Kungörelsen den 20 Maj 1864, angående enskilda banker med rätt att utgifva egna banksedlar.*

Under den tvist, som i våra dagar föres angående ordnandet af vårt penningväsende, har oftast privatbankernas gagneliga eller skadliga verksamhet blifvit ifrågasatt. Utan att här ingå i något ompröfvande, huruvida klandret mot dessa inrättningar är mer eller mindre befogadt, vill jag endast nämna, att min uppmärksamhet blifvit fästad på den alltför vidsträckta sedelutgifningsrätt privatbankerna blifvit tillerkänd. Att denna vidsträckta sedelutgifningsrätt icke för dessa banker, som egentligen äro afsedda för den större rörelsen, är behöflig, är lika påtagligt som det är känt att den för den stora allmänheten är vådlig, i följd af de ofta förekommande förfalskningar af deras sedlar, som flertalet af den stora allmänheten icke kan skydda sig för.

Af denna anledning och för att gifva dessa inrättningar den begränsning och plats som affärsbanker, får jag härmed vördsammast föreslå och hemställa,

att Riksdagen måtte besluta ingå till Kongl. Maj:t med underdånig anhållan derom, att 27 § i Kongl. Kungörelsen den 20 Maj 1864, angående enskilda banker med rätt att utgifva egna banksedlar, måtte erhålla följande förändrade lydelse, nemligen:

Mom. 1, sista punkten.

»Banksedlar få endast lyda å etthundra och femhundra riksdaler riksmünt.»

Mom. 2. »De skola till storlek och form vara så beskaffade, att papperet till dem å 100 riksdaler är 5 tum i längd och 4,5 tum i bredd, samt till dem å 500 riksdaler 7,5 tum i längd och 4,5 tum i bredd, allt efter Kongl. Stadgan om mått och vigt den 31 Januari 1855».

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1870.

S. Fr. Norén.